

Ledere på "glatis" på driving-rangen

Baggrunden for historien er, at en ledergruppe på 6 personer henvendte sig til mig (som er erfaren konsulent inden for ledelsesudvikling og ret uerfaren golfspiller) og sagde, om jeg ikke kunne lave et forløb på ca 3 timer – midt i deres 2-dages lederseminar – hvor de fik noget frisk luft og fik brugt kroppen også. Det måtte ikke være alt for risikabelt som f.eks. rapelling ned af høje bygninger eller grønlandsvendinger i kajak.

Jeg foreslog dem 3 timers intro til golfsportens mysterier, og det sagde de – efter kort betænkningstid - ja til.

Jeg vidste, at ingen af dem var golfspillere, så det var med nogen nervøsitet at jeg mandag den 30. august bød dem velkommen på Kellers Park Golfklubs dejlige område. Jeg var spændt på, om de ville gå i baglås over for den store udfordring, som golfspillet er.

Vi startede på driving rangen med, at jeg viste dem et almindeligt golfsving (eller rettere: den udgave af golfsvinget, som jeg har fundet frem til!). Derefter fik de lov at prøve sig frem med nogle 7-jern, jeg havde lånt – uden nogen instruktion. Jeg sagde til dem, at min ambition var, at de alle seks om 2 timer kunne slå ud over 50 meter-mærket.

De umiddelbare reaktioner på at slå til boldene var mest af den frustrerede og fortvivlede slags: "*Det kan jeg bare ikke*", "*Det er umuligt at ramme den møgbold*", "*Jeg lærer det aldrig*". Ind imellem var der dog også udbrud som: "*Hov, jeg ramte den!*".

Jeg samlede dem til lidt mere instruktion, f.eks. om grebet og kropsstillingen

Så fik de lov at prøve igen, og jeg gik rundt og hjalp dem så godt jeg kunne. Min pædagogik var klar: Jeg roste og forstærkede de slag, der (trods alt) lykkedes, og gav højst ét forslag til ændring af svinget. Succesraten steg ganske pænt i løbet af 15 minutter.

Derefter satte jeg dem til at coache hinanden to og to, dvs. de skulle iagttage den andens slag + rose det, der lykkedes + evt. give et godt råd til forbedring.

Det viste sig – til både min og deres overraskelse – at de var ret gode til at coache hinanden, selvom de alle var totale novicer i golfsporten!

De fik derefter lov at bruge inputtene til 10 minutters individuel slagtræning, og de fleste af dem slog nu ganske pæne slag – i hvert fald i sammenligning med starten. ☺

Efter ca 1 time afbrød jeg øvelsen og satte dem til at gå en tur to og to, hvor de skulle overveje nogle spørgsmål jeg gav dem i hånden, f.eks.: hvad var dine tanker og følelser den første halve time af slagtræningen? Var du god til at påskønne dine gode slag eller var du meget selv-kritisk? Hvad betød det, at en leder-kollega stod og så på dig, mens du slog? Hvad siger disse reaktioner om dig som menneske – og som leder? Kan nogle af disse erfaringer overføres til jeres daglige arbejde som ledergruppe?

Der kom mange spændende tanker ud af det, f.eks.: "Det hjalp mig meget at få positive og opmuntrende kommentarer. Det skulle vi nok gøre noget mere som ledere derhjemme"; "Jeg er vildt overrasket over, at vi allerede kan så meget! Det siger måske noget om vores potentiale?" "Jeg slog meget dårligere slag, når John kiggede på. Jeg blev mere krampagtig, og det illustrerer, at flere af os har problemer med at præstere under pres"; "Vi var gode til at gå ind i en totalt ukendt verden og dumme os - foran hinanden. Det kan vi godt overføre til hverdagen, hvor vi også tit står overfor ukendte problemstillinger. Hvis vi kan løsne op og "dumme os", kan vi garanteret hurtigt finde nogle interessante løsninger på problemerne".

Efter gåturen og overvejelserne tog jeg dem med på putting green

Det vendte op og ned på deres indbyrdes "rangorden": de, der havde været dårligt til jernslagene, var klart bedst til puttingen, og vi fik bagefter samlet op på, at denne disciplin kræver noget helt andet: ro i sindet og ganske små kropsbevægelser + "fingerspitzgefühl".

Som afrunding udtrykte flere af dem, at det havde været både træls og sjovt at prøve golfsporten. De havde også set nye sider af hinanden – og sig selv. Og indlærings-psykologien kunne de fint overføre til deres daglige ledelses-situation, hvor deres medarbejdere ofte bliver kastet ud i lige så ukendt land, som golf havde været for dem.

4 af dem var allerede blevet bidt af "legen" og spurgte til, hvordan de kunne få golfkørekort, og hvor der var baner, de kunne spille på uden kørekort.

Så, måske har mit lille eksperiment også kastet nogle nye golfere af sig?!

Mange golf-hilsner
John Frost